

"Proletarec"
je delavski list
za misleče
čitatelje.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

ST. — NO. 1289.

Entered as second-class matter, December 6, 1907, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

CHICAGO, ILL., 26. MAJA, (MAY 26,) 1932.

Published weekly at
620 W. 26th St.

GLASILO
PROSVETNE
MATICE
J. S. Z.

LETO — VOL. XXVII.

VAŽEN ZBOR JUGOSLOVANSKIH DELAVCEV V AMERIKI

J.S.Z., KI JE OPRAVILA ŽE VELIKO DELA, PRED ŠE VECJIMI NALOGAMI

Spoed IX. rednega zbora JSZ vključuje vsa važna vprašanja. — Velika, reprezentativna delegacija

Deveti redni zbor Jugoslovanske socialistične zveze se smide v času največje ekonomike panike kar jih beleži zdaj vse te dežele. Jugoslovensko delavstvo v Ameriki pa je že v svoji posebni krizi. Zaradi že več let ustavljenega naseljevanja je treba asimilirati naše ustanove novemu položaju in se zategadelj brigati toliko več za usposobljanje ameriške slovenske mladine, da bo v stanju nadaljevati delo naših pionirjev po začrtanih potih.

Tisoče jugoslovenskih delavcev živi v bedi, kakor v tolkem številu toliko časa še nikdar poprej. Tisoče jih je starejih in zanje v sedanjem sistemu ni več upanja, da še dobre delo, ker profitarski sistem starejših delavcev zavrže in jih nadomešča z mladimi. Vse gospodarske ustanove jugoslovenskih delavcev so vsled teh posebnih razmer med nami v toliko večji nevarnosti, dasi se to resnicovo v javnosti prav malo nagiba. Ljudje upajo, da se obrne na boljše, da se kaj spremeni, kar bi jih rešilo iz tega pekla.

Bolj kot kdaj poprej je danes lahko jasno vsakemu, ki hoče videti in razumeti, da pot reaktivne delavstvu v Ameriki že leta predočuje socialistično gibanje, toda delavci so rajše verjeti špekulacijski orgiji in omotici "prosperitete" nego nam, Danes, v uru stiske, pa so brez zastopstva, brez varstva in brez izdatne pomoči.

Socialistično gibanje pa dela, gradi in uči dalje, v svesti si, da je edina rešitev delavškega ljudstva v socializmu. Med jugoslovenskim delavstvom vrši to prosvetno in agitacijsko naložje že nad dvajset let Jugoslovanska socialistična zveza. V dnevih 28.—29.—30. maja se vrši v Milwaukeeju deveti redni zbor. V tej dvojni krizi so naloge te organizacije toliko večje in delegacija, ki se snide v Milwaukeeju se jih zaveda.

Za svoje trdne zasedanja si je določila velik, važen spored, o vseh problemih, ki so za naše delavstvo vitalnega pomena.

Najvažnejša za delavca kot za vsekoga drugega je vzgoja. Delavec, ki je pod vplivom vzgoje, katera je njegovim interesom škodljiva, je najboljši pomočnik svojih sovražnikov. Nalog delavskih organizacij je, da širijo med ljudstvom resnice in mu pokažejo, da so ti, ki se mu laskajo, v resnici

PROLETAREC
daje čitateljem kar
je zanje

koristno,
ker je to edino pravilo in potrebna nalog

delavskega
lista. Če bi Proletarec bil urejevan drugač kot je, ne bi bil delavski list.

Ako vas je zaravnala za "Proletarec" potisk, ali ste jo že obnovili?

SEME JAPONSKEGA MILITARIZMA DOZOREVA

Avstrijski fašisti proti črnemu

V avstrijskih koncertnih dvoranah je nastopalo leto, kot običajno, tudi nekaj zamorskih pevcev in plesalk. Ker pa "objedajo kruh domačinom", so avstrijski fašisti napravili v gledališčih in pred njimi proti zamorcem tolikne demonstracije, da so prekosili celo ameriški jug, kjer črnca še zdaj ne smatrajo za človeka.

DELAVSTVO ENAJSTIH DRŽAV ZASTOPANO NA IX. REDNEM ZBORU JSZ

Na IX. rednem zboru JSZ bodo delegacije iz držav Ohio, Pennsylvania, Illinois, Wisconsin, Michigan, Kansas in Minnesota, v katerih živi pretežna večina slovenskega in drugega jugoslovenskega delavstva. S pooblaščenci pa bodo na tem zboru zastopane tudi predstavnice kulturnih društva v državah California, Montana in New Mexico.

Vsa važnejša delavska kulturna društva med ameriškimi Slovenci bodo zastopana, dolje ena zadružna in več drugih delavskih ustanov.

Na zborih JSZ ni reprezentirano le STEVILO, nego aktivnosti najrazumnejših in idealističnih skupin našega delavstva. In v tem je nihova važnost ter vitalnost.

Delegate je prijavilo 28 klubov JSZ, tri konferenčne organizacije in 32 podprtih ter kulturnih društev Prosvetne matice. Prejšnji zbor JSZ se je vrnil leta 1930 v Detroit.

NORMAN THOMAS, JAMES MAURER, STA NOSILCA SOCIALISTIČNE LISTE

Konvencija prerojenja socialistične stranke. — Hillquitov otvoritveni govor. Hoanov pozdrav

Ko je na konvenciji socialistične stranke v nedeljo 22. maja v Milwaukeeju predlagal delegat Louis Waldman iz New Yorka za predsedniškega kandidata Normana Thomasa, so razni njeni odbori pa se sešli 20. maja. Konvencijo je pozdravil župan Hoan, otvoriti ali takozvani keynote govor pa je mojstersko podal strankin predsednik Morris Hillquit. Očrtal je v kratkem naloge socialistične stranke v tej kampanji in dejal, da bo glavna zahteva socialistov, naboljena vladajočemu sloju, "surrender the country to the people!"

V imenu obrambnega odbora za preganjane premogarje v Kentuckyju je nagovoril konvencijo znani radikalni pesnik Ralph Chaplin. Delegacija je njegov apel za nadaljnjo sodelovanje z General Defense komitejem odobrila in na seji 23. maja je za obrambo 43. sodno preganjanih premogarjev sprejela še posebno resolucijo.

Zelo obširna je bila debata o predlogih za formuliranje strankinega stališča napram sovjetski Rusiji. Bilo je šest resolucij, izmed katerih je bila po precejšnjem prerekjanju osojenja ona, ki sta jo predlagala Paul Blanshard in Ameringer. Večina je odobrila k njej dva Thomasova dodatka, vse druge dodatke, predloge za spremembe in ostale resolucije pa je zavrgla. Sprejeta resolucija je krajša nego ona, (Nadaljevanje na 7. strani.)

Nominacijski seji konvencije je predsedoval senator Polakowski iz Wisconsina. Konvencija v celoti je začela z sedanjem v soboto 21. maja, razni njeni odbori pa se sešli 20. maja. Konvencijo je pozdravil župan Hoan, otvoriti ali takozvani keynote govor pa je mojstersko podal strankin predsednik Morris Hillquit. Očrtal je v kratkem naloge socialistične stranke v tej kampanji in dejal, da bo glavna zahteva socialistov, naboljena vladajočemu sloju, "surrender the country to the people!"

V imenu obrambnega odbora za preganjane premogarje v Kentuckyju je nagovoril konvencijo znani radikalni pesnik Ralph Chaplin. Delegacija je njegov apel za nadaljnjo sodelovanje z General Defense komitejem odobrila in na seji 23. maja je za obrambo 43. sodno preganjanih premogarjev sprejela še posebno resolucijo.

Zelo obširna je bila debata o predlogih za formuliranje strankinega stališča napram sovjetski Rusiji. Bilo je šest resolucij, izmed katerih je bila po precejšnjem prerekjanju osojenja ona, ki sta jo predlagala Paul Blanshard in Ameringer. Večina je odobrila k njej dva Thomasova dodatka, vse druge dodatke, predloge za spremembe in ostale resolucije pa je zavrgla. Sprejeta resolucija je krajša nego ona, (Nadaljevanje na 7. strani.)

Jugoslavenskim radnicima

Pogled na prošlost

PRED SESNAEST godina organizovani radnički pokret med jugoslavenima bio je jak i konstruktivan. Sva djelatnost je bila upravljena u pravcu racionallnog razvoja.

Došao je rat sa svojom histerijom da poruši otpočetu gradjevinu naših radničkih pionera. Ako se obazremo na prošlost i uporedimo je sa sadašnjosti, to vidimo samo ruševine i garišta. Klasna svijest je još samo u frazama, koje se u mnogim slučajevima graniče običnim fanatizmom.

Medju hrvatskim radnicima nema nikakvog konstruktivnog radničkog pokreta. Medju srpskim bori se protiv silne reakcije nejaka srpska sekacija Jugoslavenskog Socijalistočkog Saveza. Medju Slovincima pak je ovaj Savez jači nego li ikada prije.

Potpornе organizacije — osobito našo največu — izjeda demagogija i beznačelna borba za kontrolu. Idealizam, sa kojim smo se nekada susretali po hrvatskim kolonijama, izčezao je i tako je prestala nekadanja snažna organizovana radnička akcija.

Razvoj lakejske "politike"

U našim nasebinama širom Amerike, gdje su nekada postojale močne radničke političke i kulturne grupe, danes se šire demokratski i republikanski lakeji, koji prodavaju glasove svojih zemljaka za kakovu službicu ili slične materijalne koristi. Radništvo im je ljestva za penjanje na više položaje.

Kad god bi naši radnici bili u štrajku, to bi ga često izrabili a potom ostavili na cijelilu vodje reakcionarnih unija na jednoj strani. Na drugi strani pak ekstremisti sa svojim gradnjem unija preko noći i sličnim pustolovinama stvaraju velike neprilike dobromislećim svistem radnicima.

Početak kaosa i njegove posljedice

Godine 1919, kada se je hrvatska sekacija J. S. S. končno pridružila komunistima, otpočinje zadnje poglavlje kaosa, koje još nije završeno. Na mjesto stvarnog rada oko budjenja i obrazovanja radnika dobili smo "revolucionarne elije", u kojima su razni amateri objavljivali svoje konfuzne ideje, sijali paklenu mržnju i pričinjavali zajedničkoj radničkoj stvari toliko štete, da su potrebni temeljiti reorganizacija i veliki napor i da se uklone katastrofalne posljedice.

Demagozi, zaogrnuti plaštem radikalizma, proglašili su se zaštitnicima Sovjetske Rusije i pod tom firmom razvijaju svoju razornu taktiku i šire u narodu bujicu mržnje i neprijateljstva.

Pojava konfuznoga nacionalizma

Na drugom ekstremu pojavila se "hrvaština" sa svojim "seljačkom strankom" i sličnim grupama, koje iz američkih naseobina "oslobadaju", narod preko mora, dok za stvarne narodne probleme — kao ovdje, tako i тамо — nemaju ni smisla, niti volje za razumjevanje.

Medju jugoslavenskim doseljenicima galame još i ljudi, koji se udvaraju režimu u Beogradu sa svojim službenim "patriotizmom" radi povišica ili kakvih drugih nagrada. Ova konzulsko-kraljevska propaganda je našem radnom narodu upravo toliko isto štetna, koliko i djelatnost onih, koji tvrde da je potrebno samo otcijepiti Hrvatsku od Srbije, pa bi sve bilo dobro, slobodno i sjajno.

I jedni i drugi — svjesno ili uslijed zasljepljenosti — su neprijatelji pravih narodnih interesa.

Nije ništa pogrešno u tome, ako se ljudi interesuju za prilike u starom kraju. Potpuno je pravilno i potrebno boriti se protiv diktature. Samo ta borba mora biti načelna, bez da se pravi razliku izmedju Aleksandrove ili Mussolinijeve diktature.

No mi ne smjemo zaboraviti, da je naš životni pro (Nastavak na 3. stranici)

Glaso iz Našega Gibanja

NAŠ PROGRAM

Boj proti sedanjemu sistemu in za socializem do zmage.
 Večja socialistična stranka.
 Več klubov JSZ z večjim številom članstva.
 Več aktivnosti v klubih.
 Več socialističnega mišljenja med socialisti.
 Več društv v Prosvetni matici.
 Več kulturnih društv z delavsko ideologijo.
 Več delavske prosvete v delavskih organizacijah.
 Poostreitev borbe proti zavajalcem.
 Gojitev socialističnega prepričanja v delavcih, da postane nepremagljivo.

IZČRPEK ZAPISNIKA SEJE EKSE-KUTIVE J. S. Z.

dne 6. maja 1932

Nazvoči na seji Fr. Alesh, F. ravnou tudi na JSZ in že le od Godina, J. Oven, F. A. Vider, F. Zaitz in Geo. Maslach od ekspresive, D. J. Lotrich in B. Novak nadzornega odbora JSZ, F. Margole in Angela Zaitz nadzornega odbora slovenske sekcije, A. Garden, I. Molek in J. Rak od prosvetnega odbora, tajnik Chas. Pogorelec in Cavich od srpske sekcije.

Predseduje Oven. Zapisnik sprejet kot predložen.

Tajnik prečita razna pisma iz gl. urada stranke in od funkcionarjev klubov v raznih naselbinah o razmerah, o pripravah za agitacijo in nekatera, v katerih poročajo o nastalih neporozumih.

S Kokotovich je sporočil iz Norwooda, O., da referat o gibanju med srbskim in hrvatskim delavstvom sprejme.

S Kobe sporoča o ustanovitvi postojanke JSZ z delokrogom po vsem železničnem okrožju Minnesota.

Tajnik Pogorelec je med drugim poročal, da sta od prilega seje napredovali v člansku najbolj klubu v Milwaukeeju in West Allisu. Na podlagi prodanih članskih znakov je imela JSZ v proših 4 mesecih povprečno 902 člana, skupno število članov pa je zdaj približno 950. Od prošlega zborodaj smo napredovali za okrog 200 članov.

Delegatov za bodoči zbor JSZ je priglašenih več kot za katerikoli nač zbor, kar se jih je vršilo po letu 1916. Klubi in konference so priglasili 31 delegatov, društva Prosvetne matic pa 16 direktnih delegatov. Zastopanih bo 28 klubov, tri konference in 32 podpornih in kulturnih društv Prosvetne matic. Razen direktnih delegatov pridejo iz raznih naselbin delegirani poročevalci, kot so navedeni v zborovem sporedru. Vseh dozdaj priglašenih članov zbor je 76, ali 16 več, kot jih je bilo na detroitskem zboru. Iz Kansasa in Minnesota pričakujemo večjih skupin.

Ker smo v kampanjskem letu, je stranka začela zbirati agitacijski fond v vstopi \$50,000. Direktor tega fonda je Marx Lewis v Washingtonu. Obrača se za sodelovanje na-

KLUBOM IN DRUŠTVOM

ALI želite svojim priredbam čimveč moralnega in gmotnega uspeha?

OGLAŠAJTE JIH V PROLETARCU!

ZA CIVILNE SVOBODSCINE V KENTUCKYJU

Ameriška unija za civilne svobodscine (American Civil Liberties Union) je posegla s svojo akcijo v Kentucky, da izvaja v dveh skrajnjih (counties), v katerima dominira premogovniške kompanije, domaćim prebivalcem in drugim državljanima prava, katera jim garanira ustava. Državni pravnik pa je funkcijonarjem lige dejal, da ako pridejo, bo to le nov val smradu, ki prihaja v Kentucky od zunaj, in da bodo s "prevratniki" in "brezbožniki" tudi v bodočosti postopali kakor se postopa s steklim psom. To je močno rečeno in državni pravnik se ni začel. Kadar je treba varovati bogabote do mačine pred "newyorsko brezbožno, boljševiško kugo", se na garancije v ustavu on požvižga. Voditelji lige so se obrnili v svoji misiji za pot v prepovedano ozemlje v Kentuckyju na federalnega sodnika za protekcijsko, ki jim jo je odklonil. Serifova ter prosekutorjeva oblast jih je iz okraja zavrnila, kot jim je zagrozila. Bitka se bo nadaljevala na sodiščih. Na tej sliki so odborniki in vodilni člani Ameriške lige za civilne svobodscine, in sicer od leve na desno, Jesse Duke, Washingtonski odvetnik; Arthur Garfield Hays, eden glavnih odvetnikov in odbornikov Lige; Broadus Mitchel, profesor na John Hopkins univerzi; Mrs. Carol King iz New Yorka; Dudley Field Malone, prominentni odvetnik Lige v New Yorku; dr. Ernest Sutherland Bates, pisatelj v New Yorku; Rev. Chas. Weber v New Yorku.

Naša agitacija in druge vesti

Bridgeport, O. — Dne 7. maja sem obiskal v družbi Andy Bertina naselbine Herminie, Yukon in Hutchinson, Pa. V slednji delajo od dva do 3 dni v tednu, v prvoimenovanima pa le po 1 dan. Razmere so nezgodne. Rojaki v teh naselbinah so vladni in večinoma naprednega mišljenja. Proletarec je bil tu vedno razširjen in je še sedaj, posebno na Herminie, za kar skrbi Anton Zornik. Vendar pa je depresija tudi tukaj število naročnikov skršila. Ko se razmere malo zavrne k boljši točki, si ga ljudje, kateri so ga morali radi gmotnih težkoč pustiti, spet načreče.

V petek 13. maja sva jo s sod. Kravanjem mahnila proti Johnstownu, Pa. Najina prva postaja je bila pri s. J. Langerholcu. Ko smo se nekoliko okreplili, smo jo odrinili na sejo kluba št. 5 JSZ na Franklin, mimogrede pa smo obiskali nekaj naročnikov.

Seja je bila prav živahnja. Ker je bila zadnja pred zborom, je dajala navodila mladi delegatice Frances Langerholcov. V prid pokreta je bilo sprejetih več važnih predlogov.

Po seji pa smo se razgovarjali o različnih problemih. Seveda je bil tudi Tone Opaskar zraven.

Naslednji dan sva s sod. Kobilom obiskala naselbine Seaford, Tire Hill, Hysoto in Hollsopple. Dobila pa precej narocnin, akoravno se skoro nič ni dela. Zvezcer smo šli na veselico ženskega društa št. 600 SNPJ. Med zabavnimi točkami

mi je bil tudi igrokaz "V nedelo zjutraj", v katerem sta nastopila Joe in Reza Glavach. Smejali smo se še preveč. To društvo je znano vsled svojih aktivnosti in dobro aranžiranih predstav in zabav. Je tudi v Prosvetni matici. Udeležba je bila sredina in razpoloženje med občinstvom najboljše.

Drugi dan, v nedeljo, smo imeli le štiri ure časa za naše opravke, namreč dopoldne, kajti popoldne se je vrnil koncert "Bleda". Dopolninski čas sva porabil z Langerholcem na agitaciji z dobrim uspehom.

: : : : :

Ali sodelujete?

Kjerkoli dobite socialistične peticije, nabirajte nanje podpis, da pridejo naši kandidati se igurno na glasovnico. Povejte ljudem, da naj se podpišejo.

Jačajte klube JSZ, ker s tem jačate socialistične stranke.

Srite Proletarca, ki je edini jugoslovanski socialistični list v Zed. državah.

Pomagajte pri zbiranju prispevkov v strankini kampanjski fond. Ker mora JSZ zbrati v ta fond določeno vsoto, je potrebno, da vse prispevke pošljete skozi njen urad, četudi dobile nabiralne pole direktno iz kampanjskega urada v Washingtonu, ali iz kakrškega druščega strankinega urada.

Jugoslovanski delavci, kateri so pred 4. leti glasovali za Hoovera in Smitha, bodo letos oddali svoj glas za socialistične kandidate in socialistični program, nako se bodo sodelovali v somišljeniki dovolj potrudili v agitaciji, da jih pridejo.

Torej vsi v akcijo.

Naprej za socializem!

Proč s krizo in s kapitalizmom!

Koncert "Bleda" popoldne na Franklinu je imel obilen poset. Spored je bil zadovoljivo predvajan in zbor poseduje dobre moći. Ob tej priliki sem videl mnogo znancev. Žal, da sem moral odkriti proti domu.

Hvala družini Langerholcovi, članicam druš. št. 600 za prijaznost in sploh vsem za izkazano sodelovanje in naklonjenost. — Joseph Snay.

Smo li delavci složni?

Cleveland, O. — Da-li smo delavci složni, bomo imeli priliko pokazati v nedeljo 29. maja popoldne, ko se snidemo na pikniku pevskega zborna "Delavec", odsek kluba št. 28. Vrnil se bo na Spelkotovi farmi. Sodeloval bo tudi klubov mladinsko odsek. Kdor je za delavsko slogan, pride na piknik in bo v tem času pozabil na težave, ki jih povzroča ta proleta kriza.

Slovenski delavci in delavke v Clevelandu, pokažimo, da imamo dovolj delavske zavesti in da smo pripravljeni storiti vse v svoji moći za širjenje razredne zavesti in jačanje delavske organizacije.

Za boj v novemburu se moramo pripravljati takoj. Treba je, da se o vsem dobro informiramo in pomenimo. Čaka naš ogromno agitacijsko delo. Naši kandidatje so nominirani, kar se stranke tiče, ali treba je še tisoč podpisov na peticije, da pridejo na glasovnico v novemburu. Če gremo v akcijo, vsi, delavci vseh narodov, dobimo v jeseni svoje zastopstvo v vse zakonodaje. Ta ciljni težak, samo sloge je treba med nam.

V volilnih bojih oddajte svoj glas le socialističnim kandidatom. Če imaš puško v rokah in sreča bandita, mu jo ne boš dal tebi nič meni nič iz rok nego se postavil v bran, četudi bi bil bandit prisiljen in brez tega orožja. Toda ako se bi mu dal postavil po robu nego mu dal svoje orožje, da bi počel s tabo kar bi hotel, bi ti bil skrajno nesposaten.

Enako je z delavci, ki dajejo vso politično moč kapitalizmu. Kapitalistov je malo, delavcev milijone — in svoje puške — svoje glasove, izročajo

kapitalističnim kandidatom, da nas potem njih sistem mrevarji kolikor se mu zljubi. Zato, delavec, pomisli dobro, komu bo oddal svoj glas. V delavski zavestnosti in slogi je naša zmaga, v neslogi poraz.

Joseph Lever.

Vprašanje povečanja in financ Proletarca

Detroit, Mich. — Z zanimanjem sem čital dopis Spartaka iz Milwaukeeja o bodočnosti Proletarca, o sugestijah za selitev v Milwaukee, kako ga povečati, finančno podpreti itd.

Jaz sem prepričan, in marsikdo mi bo pritrdil, da milwaukeejski kongres JSZ Proletarca ne bo ne finančno podprt, niti ga ne bo povečal. To lahko store samo člani v posameznih naselbinah, če se za idejo zavzamejo in če pokažejo, da so v stranki zaradi principa, ne pa "kar tako".

V prvomajskem Proletarcu sem čital časovni primeren Jontezov članek iz Clevelandu o oglaševalcih in odjemalcih. Casopis v Ameriki bazira na dohodkih od oglaševanja in oglasi bi dali Proletarcu priliko rešiti njegov finančni problem in istotako vprašanje povečanja. To seveda ni tako enostavno, toda vendar edino izvedljivo.

Jontez v svojem članku argumentira, da naj slovenski delavci navajajo slovenske in druge trgovce, od katerih kupujejo potrebštine, oglašati v Proletarju. Ni dovolj, da pride naš zastopnik k trgovcu samo po oglaševanju, treba je tudi, da ga govorimo odkrito, zato, da se bomo boljše razumeli in moremo tudi več dosegli za našo skupno stvar. Poudarjam ponovno, da noben zbor ne bi mogel koristiti listu toliko in mu pomagati do povečanja, kakor se mu lahko pomaga z oglaševanjem. Kupujte torej pri svojih ljudeh enako dobro blago po enaki ceni kačor drugov v sličnih trgovinah.

Vzemimo za primera Detroit. Tu je nad dvajset slovenskih trgovin. Socialistov je med takojšnjimi Slovenci kakih 200, in morda okrog 300 somišljenikov. Ako bi vsi ti sodelovali in somišljeniki kupovali potrebštine v slovenskih prodajnah, bi nedvomno radovale oglaševalci v Proletarju. Če bi dali povprečno deset oglaševanj vsak teden po \$2 do \$5, bi prejemal Proletarca za oglase samo iz Detroita od \$20 do \$50 na teden. In enako se bi lahko organiziralo v tem oziru druge naselbine. S pomočjo teh dohodkov bi se Proletarju boj za obstanek ne samo olajšalo, nego bi ga člani JSZ lahko dobili brezplačno in uprava bi lahko potrošila tudi kak denar v pomoč potovalnim agitatorjem. Tako bi naše glasilo postavili na močno gospodarsko podlagu. Zdaj pa je v glavnem odvisen od dohodkov načrtnine, ki za kritje stroškov nikakor ne more zadostovati.

V Detroitu je nekaj družin, katere goje z ozirom na odnos s stranki in stranki ne marčenim kongresu je bilo poročano, da ima švedska stranka zdaj že 289,000 članov. Lani je narasla za 12,600 članov. 1,706 občin je pod socialistično upravo.

Cemu napredna društva vse v naselbine ne oglašajo svojih pravil tudi v "Proletarju"?

ČIKAZANOM.

Vsi v Chicagu, ki morejo in utegnejo, so vabljeni, da pridejo na zbor JSZ kot gostja. Naš poseben vikl gre s postajo Adams and Wabash v soboto 28. maja ob 8. zjutraj, čakački čas. Tiket, ki stane samo \$2.25 v obeh krajev, si rezervirajte pri Proletarju.

našim ljudstvom veliko oporo. Dasi kontrolira te prodajalne najbolj izkorisčevalni del ameriškega kapitalizma, ki plačuje svoje delavce od \$10 do \$30 za 80 do 84 ur dela, jih stotiči delavci, med katerimi naši rojaki niso izjema, vendarne podpirajo.

Mnogokateri verjame, da kupovanjem v chain stores prikrih, kar pa ni resnica. Kar eden ali drugi prihrani, je v zato tretjemu in četrtemu, predvsem pa delavcem, ki so v posameznih naselbinah, če se za idejo zavzamejo in če pokažejo, da so v stranki zaradi principa, ne pa "kar tako".

V prvomajskem Proletarju sem čital časovni primeren Jontezov članek iz Clevelandu o oglaševalcih in oglasi bi dali Proletarju priliko rešiti njegov finančni problem in istotako vprašanje povečanja. To seveda ni tako enostavno, toda vendar edino izvedljivo.

Jontez v svojem članku argumentira, da naj slovenski delavci navajajo slovenske in druge trgovce, od katerih kupujejo potrebštine, oglašati v Proletarju. Ni dovolj, da pride naš zastopnik k trgovcu samo po oglaševanju, treba je tudi, da ga govorimo odkrito, zato, da se bomo boljše razumeli in moremo tudi več dosegli za našo skupno stvar. Poudarjam ponovno, da noben zbor ne bi mogel koristiti listu toliko in mu pomagati do povečanja, kakor se mu lahko pomaga z oglaševanjem. Kupujte torej pri svojih ljudeh enako dobro blago po enaki ceni kačor drugov v sličnih trgovinah.

Ker je bil urednik "Proletarca" nekaj dni na konveniciji socialistične stranke v Milwaukeeju, so priobčena iz dopisov, kateri smo prejeli v soboto ali v pondeljek, le nujna naznana, drugo pa objavimo prihodnjih.

Listnica uredništva

Ker je bil urednik "Proletarca" nekaj dni na konveniciji socialistične stranke v Milwaukeeju, so priobčena iz dopisov, kateri smo prejeli v soboto ali v pondeljek, le nujna naznana, drugo pa objavimo prihodnjih.

Švedska socialistična stranka

Na Švedskem je socialistično gibanje že dolgo močno in organizirano tako vzorno kot v malokateri deželi. Na stranki in stranki ne marčenim kongresu je bilo poročano, da ima švedska stranka zdaj že 289,000 članov. Lani je narasla za 12,600 članov. 1,706 občin je pod socialistično upravo.

Cemu napredna društva vse v naselbine ne oglašajo svojih pravil tudi v "Proletarju"?

Članstvo J. S. Z. v Milwaukeeju in West Allisu izreka delegatom in delegatim IX. rednega zebra iskrene sodružne pozdrave.

Dobrodošli v naši sredi!

V NEWYORŠKIH NASELBINAH MED SLOVENSKIMI FARMARJI

Piše Anton Vicić

(Ta Vičičev potpis je pred tedni zaradi obilice drugih dopisov prenehal z nadaljevanjem. V bodoče ga bomo spet objavljali, dokler ne bo končan.)

(Nadaljevanje.)

Pravi, da je vsaka tekočina, ki je čista, dobra v tolazilne in okrepečevalne namene. Mislim, da je v pravem.

Posebno mi je ugajalo, da je ta rojakinja izjavila, da je pripravljena prevzeti zastopništvo "Proletarca". Bilo je izključeno, da bi jaz mogel v taki zimi priti z dojazem v vsem slovenskimi farmarji, nji pa se bo v daljšem času to gotovo posrečilo. Upam, da bo Mrs. Trinkhaus pri tem poslu uspešna in da bo rojakom farmarjem "Proletarci" ugajal kakor ugaša stoterim drugim novim narodnikom.

Farme in teh krajih niso na ravnini, nego v hribih. Poleti mora biti gotovo lepo, a pozimi sem si ta kraj predstavljal za planine. Hribi in sneg. Sneg Frank, sem se začel resno batiti, da je moja pot med slovenske farmarje in New Yorku zapisana neuspeh.

Pa ni bila. Kjer so mogli, so naročili. A tudi farmarji niso svobodni in denarja imajo le malo v svojih skrinjah. Tudi v bankah ne. Za svoje predelke na trgu zdaj malo dobe, če je sploh kaj trga zanje.

Gremo proti Cooperstownu. Medpotoma zavije naš voznik pred hišo, nedvomno posest slovenskega farmarja, sem si predstavljal. "To so Trinkhausovi," mi pove spremljevalec. Pozdravimo se. Dobri ljudje. Inteligentna gospodinja. Načrtovali so "Proletarca". Dam jim eno številko. Gospodinja ga pogleda: "A, tak je sedaj? V tej obliki ga bom imela rajščarji." Številka je reka. "Misilis sem, da

Prilišno smo v Hartwick v Otsego County in se ustavili pri rojaku Frank Korošcu. Njegovo farmo mi je pokazal z avto prejšnji dan Ratajc. Zapeljemo na dvorišče. Za hišo so cepili drva, ki jih je bilo celo kupe. Misel na drvarje se mi je vrnila. Bila je pač zima in mnogo snega ter ledu. Fr. Rožanc pozdravi gospodarja, s katerim sta dobri prijatelji, in mu po slovenski gostoljubivosti navadi v pozdrav žepno stekleničico z železno vodo. Frank to stvar nosi s seboj kar kar franciškani in drugi misjonarji blagoslovljeno vodo.

Izhaja še vedno v formi revije. Takrat mi res ni ugajal. Poštrelja je nam z okusnim kosiom in pili smo newyorčana. Vozili smo se po zgodovinskih krajinah, kjer spomeniki in plošče v njih pripovedujejo o bitkah — o bitkah in bojih — o bitkah in bojih z Indijanci in z vsemi, ki so se borili z orožjem tiste čase. Vidite spomenike farmarjem, ki so se naseleli tod, začeli obdelovati zemljo, a so jih poklali Indijanci. To je bilo leta 1771. Kakor veste brez zgodovine, so koncem Indijanci izgubili na celičti in zdaj žive v rezervacijah. Eni pravijo, da so boljše preskrbljeni, kakor pa ljudstvo belega plemena, ki je osvojilo to veliko deželo — za KAPITALIZEM.

Videl sem trdnjave — nekdanje trdnjave, staro orožje, topove kakršni so bili moderni nekoč, videl napise in premisljeval zgodovino dežela, ki je imela do ruske revolucije poznost vsega sveta. In jo imaš danes. Milijoni iz vseh krajev so prišli sem. V bitkah z Indijanci so osvojili kraje, nelegalno seveda, in zdaj jih novi lastniki legalno drže.

Zgodovina Zed. držav je kratka zgodovina, če človek oglede sohe, napise, spomenike in kipe. Pa je vendar zgodovina. Naseljeni v vseh vetrov sveta so zgradili v njih bogastva, kakršnim ni primere nikjer na svetu. In jih je vedno imel s seboj. Frank Petava grade. Tu so bogataši — tisočevoda ni ostal zadaj, pač pa če bogatašev, ki niti ne vedo, koliko imajo. In po vsej tej družbi! Bila je popolna, kajti spremilala je nas tudi zavedna kromišnjica ter dolgoletna načnica Proletarca. Elizabetha na lovišča, vidimo danes kruš-

Penich, sestra našega pionirja Fr. Ratajca.

Vozili smo se po zgodovinskih krajinah, kjer spomeniki in plošče v njih pripovedujejo o bitkah — o bitkah in bojih — o bitkah in bojih z Indijanci in z vsemi, ki so se borili z orožjem tiste čase. Vidite spomenike farmarjem, ki so se naseleli tod, začeli obdelovati zemljo, a so jih poklali Indijanci. To je bilo leta 1771. Kakor veste brez zgodovine, so koncem Indijanci izgubili na celičti in zdaj žive v rezervacijah. Eni pravijo, da so boljše preskrbljeni, kakor pa ljudstvo belega plemena, ki je osvojilo to veliko deželo — za KAPITALIZEM.

Videl sem trdnjave — nekdanje trdnjave, staro orožje, topove kakršni so bili moderni nekoč, videl napise in premisljeval zgodovino dežela, ki je imela do ruske revolucije poznost vsega sveta. In jo imaš danes. Milijoni iz vseh krajev so prišli sem. V bitkah z Indijanci so osvojili kraje, nelegalno seveda, in zdaj jih novi lastniki legalno drže.

Zgodovina Zed. držav je kratka zgodovina, če človek oglede sohe, napise, spomenike in kipe. Pa je vendar zgodovina. Naseljeni v vseh vetrov sveta so zgradili v njih bogastva, kakršnim ni primere nikjer na svetu. In jih je vedno imel s seboj. Frank Petava grade. Tu so bogataši — tisočevoda ni ostal zadaj, pač pa če bogatašev, ki niti ne vedo, koliko imajo. In po vsej tej družbi!

Zgodovina Zed. držav je kratka zgodovina, če človek oglede sohe, napise, spomenike in kipe. Pa je vendar zgodovina. Naseljeni v vseh vetrov sveta so zgradili v njih bogastva, kakršnim ni primere nikjer na svetu. In jih je vedno imel s seboj. Frank Petava grade. Tu so bogataši — tisočevoda ni ostal zadaj, pač pa če bogatašev, ki niti ne vedo, koliko imajo. In po vsej tej družbi!

Kdor le utegne naj se udeleži razprav tega zanimivaga konгрesa. Trajal bo 29. in 30. maja.

Joseph A. Siskovich, tajnik.

ne procesije, armado bednih, ki čakajo dan za dnem na svoj sendvič in skodelico kave.

(Dalje prihodnjih.)

Kongres Zadružne lige v Clevelandu

Letos se šesti kongres te lige vrši v Clevelandu v Slov. nar. domu na St. Clair cesti. Delegatje pridejo iz vseh krajev osrednjega zapada.

Najbolj zanimiva bo bržko-ne diskuzija o zadružni izobražbi. Prične se v nedeljo ob 1:30 popoldne. Kriza je takaj in vprašanje je pred nami, ali je kooperacija potrebno in komu koristi? Referenčne so pričnane veščki v zadružnem gibanju, torej bo dobro, ako se naši ljudje v Clevelandu in okolici poslužijo te izredne prilike in posetijo kongres, ki je vstopnine prost.

V pondeljek se kongres nadaljuje do 5. pop. nakar se delegatje in drugi odpeljejo v slov. delavski dom na Waterloo Rd. na banket, ki se prične ob 6:30 zvečer.

Kdor le utegne naj se udeleži razprav tega zanimivaga konгрesa. Trajal bo 29. in 30. maja.

Joseph A. Siskovich, tajnik.

K devetemu rednemu zboru J. S. Z.

Milwaukee, Wis. — Posebni pripravljalni odbor 15. sodrugov in sodružic je skoraj končal svoje delo, da uredi vse potrebovane za zbor in sprejem delegatov.

Delo je bilo ogromno in otežko, vsele druga dela za časa volilnega boja in kasnejne pripravljalnega dela za prvomajske proslavne in konference Prosvetne matic. Toda veliko pozdravovanje vseh sodrugov in sodružic je omogočilo, da je bilo dovršeno natančno po načrtih.

Predvsem se je skrbelo za kolikor mogoče veliko udobnost glede stanovanj in prehrane članov zboru in gostov, poleg tega pa preskrbelo vse potrebno za izvrstven program na banketu in na zabavi v nedeljo večer 29. maja.

Banketa se bo udeležilo veliko število tukajšnjih društev korporativno ali pa potom posebnih zastopnikov. Sodeč po številu razprodanih vstopnic za banket, bo tisti večer v dvorani kakih 400 udeležencev.

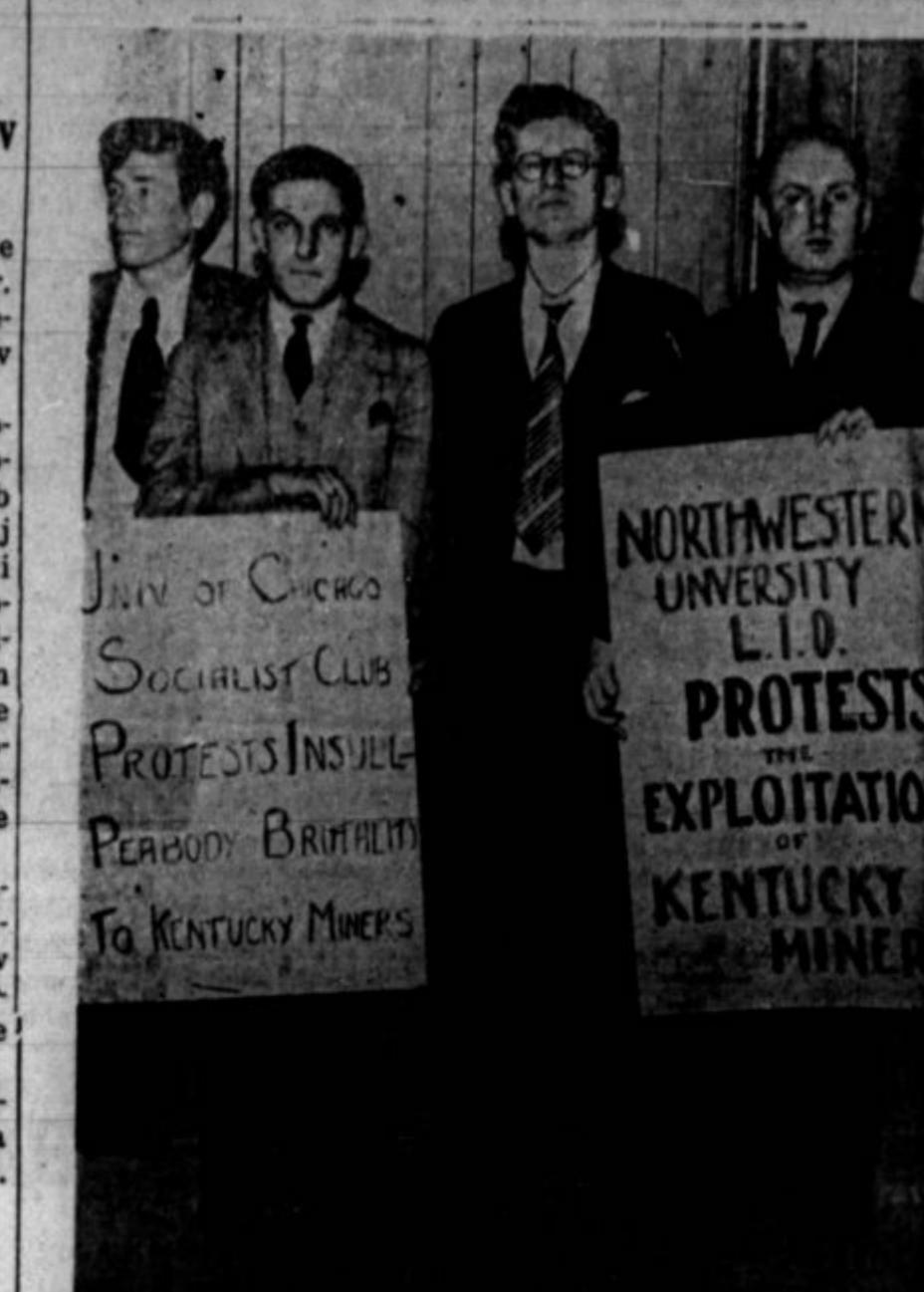
Glavni govornik na banketu bo župan sodrug Hoan, poleg serifa, sodruga Benson. Banketa se udeležile tudi drugi glavni mestni uradniki, kot s. Raskin, mestni pravnik, Murdoch, mestni blagajnik, alderman Tesh, župan mesta West Allis sodruga Baxter in član okrajnega odbora sodruga Tucker.

Na sporednu banketu bodo razne pevske točke, deklamacije, govor, dvospivi in solospivi, vmes pa bo igral izvrstni Hudgeway tamburaški zbor.

Ceta naših mladih sodruginj bo skrbela za postrežbo pri mizah, druge sodružice pa bodo vladale v kuhinji in skrbela za telesni blagov gostov.

Sicer pa vlada glede programa neka tajnost, da se ne vede natančno, kaj nam bo do-

ZA KENTUCKYSKE PREMOGORJE

Visočkošoli v Chicagu, ki so organizirani v dajačem socialističnem klubu ter v Ligi za Industrialno demokracijo, so demonstrirali proti zatržitju premogorje v Kentuckyju in proti Insullovim interesom v Chicagu, ki dominirajo mnoga premočna polja v notoričnem Harlan in Bell okraju v Kentuckyju. Nekaj dajakov je polica artilira.

tčni odsek pripravljalnega odbora, katerega vodi sodrug Puncer, še nudil tisti večer.

V nedeljo popoldan se bo vršil izlet delegatov po mestu, to je, ako bo dovolj časa za to; tudi slikanje delegacije se vrši po popoldne. Vodstvo izleta ima v rokah sodruga Fr. Ermenec, ki ima v tem pogledu posebne izkušnje in izvrstno organizatorično sposobnost. Po izletu, ki bo končan okrog šeste ure popoldan, bo večerja, na kar se bodo delegati podali k zvezki, nakar se bo pričela igra katero bodo predstavljali člani mlađinskega odseka kluba št. 37 J. S. Z.

Predvsem se je skrbelo za kolikor mogoče veliko udobnost glede stanovanj in prehrane članov zboru in gostov, poleg tega pa preskrbelo vse potrebno za izvrstven program na banketu in na zabavi v nedeljo večer 29. maja.

Banketa se bo udeležilo veliko število tukajšnjih društev korporativno ali pa potom posebnih zastopnikov. Sodeč po številu razprodanih vstopnic za banket, bo tisti večer v dvorani kakih 400 udeležencev.

Glavni govornik na banketu bo župan sodrug Hoan, poleg serifa, sodruga Benson. Banketa se udeležile tudi drugi glavni mestni uradniki, kot s. Raskin, mestni pravnik, Murdoch, mestni blagajnik, alderman Tesh, župan mesta West Allis sodruga Baxter in član okrajnega odbora sodruga Tucker.

Na sporednu banketu bodo razne pevske točke, deklamacije, govor, dvospivi in solospivi, vmes pa bo igral izvrstni Hudgeway tamburaški zbor.

Ceta naših mladih sodruginj bo skrbela za postrežbo pri mizah, druge sodružice pa bodo vladale v kuhinji in skrbela za telesni blagov gostov.

Sicer pa vlada glede programa neka tajnost, da se ne vede natančno, kaj nam bo do-

Milwaukee Leader

Največji ameriški socialistični dnevnik — Narodnični — 25.00 na leto, \$2.00 na pol leta, \$1.50 za tri meseca.

Naslov: 540 Juniper Ave.

MILWAUKEE, WIS.

SLOVENCEM PRIPOROČAMO KAVARNO MERKUR

3551 W. 26th St., CHICAGO, ILL.

(V bližini urada SNPJ in Proletarca.)

FINA KUHINJA IN POSTREŽBA.

KARL GLASER, lastnik.

Royal Bakery

SLOVENSKA UNIJSKA PEKARNA.

ANTON F. ZAGAR, lastnik.

1724 S Sheridan Rd., No. Chicago, III.

Tel. 5524.

Gospodinje, zahtevajte v trgovskem kruhu in sede počutite.

Office hours at 3724 W. 26th Street

1:30-3:30 - 6:30-8:30 Daily

Tel. Crawford 2212.

at 1858 W. 22nd Street

4:30-6:00 p.m. daily.

Tel. Canal 0164.

Wednesday and Sunday by appointment only.

Residence Tel. Crawford 8440

If no answer — Call Rockwell 9200.

TISKOVINE

SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

ATLANTIC PRTG. & PUB. CO.

2656-58 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Tel. Lawndale 2012

A. H. Skubic, predst. — J. F. Korecky taj.

V naši tiskarni se tiskajo "Proletarci".

Jugoslavenskim radnicima

(Nastavak sa 1. stranice)

blem BORBA za poboljšanje položaja i konačno oslobodenje u državi u kojoj živimo i radimo.

Štetno izmicanje ispred realnosti

Sve napred pomenute grupe ili stvarnost ignorisu, ili pak problem borbe za opstanak naopako tumače.

Osim več pomenutih postoji medju hrvatskim radnicima još jedna druga grupa, koja naglašava, da joj je cilj in zadača prosvjetni rad. No i ona je pokazala v toku prošlih godina, da nije razumjela potrebu vremena i da nije pravilno procijenila. Da se nije ogriješila o svoju dužnost, mogla bi vrlo lako uspješno medju hrvatskim radnicima obaviti koristan posao.

Šta nam preostaja?

Kuda god se obazremo, vidimo razdor. Po kolonijama se šire jeftini političari. U potpornim organizacijama razvija se divlja frakcijska borba, koja dovodi njihovu imovinu i opstanak u kritičan položaj.

U radničkom pokretu, medju hrvatskim i srpskim radnicima, a djelomično i slovenačkim, za sve ovo vrijeme provodili su pustolovne "revolucionarni" amateri, koji su se podizali i padali u uzajamnoj utakmici za vidni plaćane i besplatne pozicije. Razbacali su u svojim akcijama stotine hiljada dolara, pokupljenih najvećim dijelom medju hrvatskim radnicima, a rezultat je bio — poraz!

PROLETAREC

List za interesne delavskega ljudstva.

Izhaja vsak četrtek.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,
Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00;
za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Thursday by the Jugoslav Workmen's
Publishing Co., Inc.
Established 1906.Editor Frank Zaits
Business Manager Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3639 W. 26th ST., CHICAGO, ILL.
Telephone: Rockwell 2364.

546

IX. zbor J. S. Z.

Dne 2. februarja 1900 je bil v Chicagu ustanovljen prvi slovenski in prvi jugoslovenski socialistični klub v Zed. državah. Ovire zanj so bile v takratnem morju nazadnjaštva in vsled neizkušenosti naprednih delavcev preveike in je v dobrem letu razpadel. Leta 1903 pa je bil obnovljen in od tedaj je ta klub ves čas aktiven. V Jugoslovenski socialistični zvezi je označen s številko 1.

Vzel je mnogo truda, predno je socialistična ideja med naše delavce prodrla toliko, da je bilo mogoče ustaviti socialistične klube širok dežele. Iz teh je nastala socialistična zvezda slovenskih klubov, dne 3. julija 1910 pa je bila ustanovljena iz klubov vseh jugoslovenskih socialistov Jugoslovenska socialistična zvezda.

Na polju razredne borbe in delavske proste je izvršila veliko važnega dela. Proti zasplojalcem in izkorisiteljem je vojevala silovite boje. Toda naloga še ni dovršena in se dolgo ne bo. JSZ bo šla dalje po začrtanih potih do ciljev.

Delegatje, ki se zberejo v Milwaukeeju na njenem devetem rednem zboru, reprezentirajo ne samo vse kar je zavednega in delavsko aktivnega med ameriškimi Jugoslovani, nego načela in moč prepričanja — prepričanje v pravilnosti delavske stvari in v njegovem zgodovinsko nalogo, zgraditi nov red, — socialistično!

IX. redni zbor v Milwaukeeju se vrši v času, ko se socialistično gibanje v Zed. državah vidoma jača, ko so klubi JSZ povečali svoje aktivnosti, ko se delo, ki je odrejeno Prosvetni matici JSZ bolj in bolj kristalizira in dobiva svoj pravi izraz.

Zbor v Milwaukeeju se vrši v izrednih razmerah in nalaga delegacij izredne naloge. Prepričani smo, da jim bo kos in da bo JSZ ter njena Prosvetna matica v bodoče postala še važnejši faktor v življenju jugoslovenskega delavstva v Zed. državah.

Sodruži in sodružice, pozdravljeni v delu!

"Zaradi razdaljenja veličanstva . . ."

Madžarska je monarhija, toda brez kralja. Legitimno pravico do prestola in krone sv. Štefana si laste Habenburgi. Ko je bil nedavno v vojaški akademiji v Ludoviceni odkrit spomenik zadnjemu avstro-ogrskemu cesarju Karlu, je en ogrski list dogodek komentiral, da cesar Karl prav nič ne zasludi, da se bi ga postavljalo ogreskim vojakom za vzor, kajti če se bi ogrski vojaki obnašali in počeli to kar je počel cesar in kralj Karl, bi jih vojni tribunal odsodil na smrt.

Znano je, da je bil cesar Karl kroničen pisanec, neodgovoren za svoja dejanja in sploh sposoben za vse kaj drugega kakor za vladarja 50-milijonskemu ljudstvu. Urednik na Ogrskem, ki je ob omenjeni priliki to resnico povedal, pa je bil dne 16. marca t. l. obsojen zaradi "razdaljenja veličanstva" na tri meseca zapora, uredniške službe ne sme sprejeti celo leto in skozi tri leta bo pod pozorstvom in strogim policijskim nadzorstvom.

"Progresivna" politika

Progresivni republikanski senator Norris je 5. maja izjavil, da ne bo za Hooverja, nego za "progresivnega" demokrata, kot je npr. governor Roosevelt. Pred štirimi leti je Norris agitiral za demokratskega progresivca Smitha. Danes priznavajo največji finančni mogotci, da bi bil Smith prav tako dober služabnik "ameriških institucij", kakor je predsednik Hoover. To se pravi, oba sta bila najeta delati v en in isti namen. Le "progresivi" v senatu tega ne zapadejo in še vedno vztrajajo pri svoji komediji.

"Vsi dobimo socializem?"

ko bodo zanj zreli tisti delavci, ki zaslepljenosti le napadajo so-

ŽENSKE V SOVJETSKI ARMADI

V sovjetski Rusiji je mnogo mladih žensk, ki so pripravljene služiti v armadi. Obstoje tudi posebni ženski oddelki, kjer se mladenke vežbajo v vojni stroki. Na sliki spojajo na levi je sovjetski vojni komesar Voršikov. V svojem prvomajskem govoru je namignil, da se Japonski ali kaki drugi soražnici v svetovne Unije ne bo dobro godilo, če provočira vojno z Rusijo.

Socialistična stranka 1920-32

Pred navalom ameriške reprezentacije na socialistično stranko in njeno časopisje so imeli strankine postojanke že nadstisoč članov. Imela je približno dve sto angleških delnikov, mesečnikov in dva, včasih tudi tri dnevnika. Časopis je bil izredno močno. Vojna furija in fanatizem "stoprocentnih" Američanov je v tem petih letih od leta 1916 na prej socialistično stranko s svojimi preganjanji in poštnimi ter drugimi zakoni spravil v klešče, kjer jo je držal priprato, da se ne more glasati. Nato pa je prišla še "levičarska" gonja, ki je brizgal propaganda "revolucije", češ, da je za bližnjim vogalom in se lahko dogodi zvečer, mogoče zjutraj, vsekakor pa predno preteče mesec dni. Obljubovali so jo, kakor zdaj kapitalistični propagandisti prosperitet, ki pa le noč izza ogla, kakor ni hotela leta 1919-20 Ruthenbergova-Fainova-Reedova revolucija.

Precej jugoslovenskih "levičarjev" iz tistih dneh, ki so trdno verjeli v revolucion, je začela delovati za ustanovitev delavske stranke, toda prišla ni dalj kot do nominacijske konvencije raznih delavskih skupin leta 1924 v Clevelandu, na kateri sta bila nominirana pokojni senator La Follette za predsedniškega in senator Wheeler za podpredsedniškega kandidata. Ta lista je dobila do 5,000,000 glasov, toda "progressivem" v unijah in v politiki se je zde eksperiment ponoviti in so šli nazaj k svojim "delavskim prijateljem" v republikanski in demokratski stranki. Medtem se je začela v Ameriki "brezprimerna prosperiteta" in milijone delavcev je verjelo, da slabih časov nikdar več ne bo. Kupovali so lotte in hiše, delnice in pa vsakovrstni luksus, seveda vse na obroke. Leta 1928 je socialistična stranka skušala z velikimi naporji prepricati vsaj razumejši del ameriškega delavstva, da je v omotici, da so črni oblaki ekonomske katastrofe blizu in da naj nikar ne dopuste, da jih kriza zaloti brez zaščitnega v zakonodajah. Ljudje pa so hiteli kupovati delnice in karkoli že so jim prodali agentje in niso celi svarčega, dobro premišljenega glasu socialistične poslanice. To pojasni, čemu sta leta 1928 dobila Thomas in Maurer le kakih 300,000 glasov. Drugi so bili oddani Hoovru, ki je zatrjeval, da je on pocesljena garancija za trajnost prosperitete in ohranitev dobrih plač. Precej milijonov glasov je šlo demokrati Smithu, ki se po službovanju kapitalizmu in v drugem mišljenju od Hoovra v ničem ne razlikuje.

Leto po teh volitvah je zbabneno in prosperiteta, zgrajena iz delnic, se je zrušila kakor hišica iz kart. Kriza se je pomikala že proti letu 1930, predno se je ljudstvo v svoji omotici tolko prebudilo, da je začelo čutiti, toda tolažilo se je s Hoovrovimi oblijubami, da je to le mal glavobol, ki kmalu preide. Leta 1931 pa je ta glavobol postal že skrajno mučen in šele tedaj so se začeli milijoni ameriških delavcev vpraševati, kaj pravzaprav je na stvari. Zaskrbelo

NEPRISTRANOST.

"Nepristranske" delavske organizacije ni, ker taka reč sploh ne eksistira.

MOLITEV BO ODPRAVILA KRIZO

Dne 18. maja je papež izdal spet encikliko, v kateri obsoja pohlepni svet, ki kopriji le po zlatu, in breskoštvo, ki se je silovito razširilo. Zelo obsoja "komunizem in boljševizem ter vse slično gibanja, katera prete uničitljiv civilizaciju". Na koncu je papež odredil "osemdnevni post in molitve, ki se prične 3. junija, da bi Vsemogočni odstranil zlo, ki teče državstvo. Čudno je, da se papež je na ljudi zaradi njih pohlepa po zlatu, ko je vendar znano, da cerkev razen kapitalistov še najbolj kopri po njemu. Saj je v malih papeževih državskih skorih vsaka stvar postavljena in tudi papež sam ima na sebi polno zlata, dragih kamnov in biserov. Kar se hice reševanja socialnih problemov, ni ravno smostavna stvar, ali pa papež je to čisto lahko. Napis je encikliko, — ta ima 6 tisoč besed, — in krije ter vse gorje odstajo. In to bo kajpada zelo pomagalo.

Klubom, društvom in članstvu

Dvorana, v kateri se bo vršil v dnehi 28.-29.-30. maja deveti redni zbor JSZ, se imenuje South Side Turn Hall. Nahaja se na 725 W. National Ave.

Klubi, društva ali posamezniki, ki bodo poslali zboru kakor sporočilo pisemo ali brzjavno, naj naslove, J. S. F. Convention, 725 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

Jugoslovanski vladni tisk v Ameriki

V Buenos Airesu, Argentini, je začel dne 10. marca 1932 izhajati tedenik "Slovenski Dom", ki je konkurenčni list Slovenskemu Tedniku v istem mestu. "Slovenski Dom" je ob enem glasilo beogradskoga režima med argentinskim Slovencem. Podpira ga jugoslovanski poslanik Schwege, ki je bil pred vojno v avstrijski konzulski službi. V svojem uvodnem članku pravi, da bo list urejevan "v duhu kraljevega manifesta z dne 6. januarja", in da bodo veseli, če jim bo mogoče kaj pripomoči do ustvaritve velike jugoslovanske ideje, "ki si jo je postavil kot končni cilj naš modri, inteligenčni vladar, kralj Aleksander I."

Iz tega stavka vidite, da pisejo kraljevaški listi v Argentini, kjer so slovenske naselbine nastale v glavnem šele v povojnih letih, veliko bolj odprt za "modrega, inteligenčnega kralja" in njegove cilje, kot pa kraljevaški listi v Zed. državah, kjer so naselbine že stare in duh monarhističnega hlapčevstva že precej splahnel.

"Slovenski Dom" potrjuje, da jugoslovanska vlada res podpira liste, ki brezpogojno pišejo zanje. Poslanik Schwege pravi, da je tudi prejšnjemu uredniku "Slovenskega Tednika" (v Buenos Airesu) dajal denarno podporo. Ako bi hotel enako iskreno govoriti konzul v Chicagu, bi lahko imenoval en slovenski in en hrvatski list, katera sta deležna njegove "milosti". Ko se v Jugoslaviji oziroma v Beogradu spomembujejo, bodo spoznali, da s kupljenimi uredniki in listi med izseljeni ne bodo pridobili simpatij do domovine, nego ustvarjajo le gnjev do take vlade.

Resnice ne skrijejo

Dve leti je kapitalistični tisk tajil krizo. Zdaj jo priznava in jo podi stran s propagando za "pivo".

Zgodovina delavskega gibanja na Slovenskem

PRIREDIL ANTON KRISTAN

(Nadaljevanje.)

"Obrtnik" l. 1889 št. 1 in od 8. jan. se zelo obširno peča še s hajnfeldskim strankarskim zborom; napada pa dr. Adlerja in Brauna za žida, ki se ne smela mešati med delavce." Poroča, da začeno slovensko delaveci po Kordeju izdajati svoj "Delavski List". — 8. marca 1889 razlagata, da je na Dunaju še krščansko-socijalna stranka, "ki ga je povabilo na razgovor in nič se ne sramujem, da sem zased v družbo krščansko-socijalnih delavcev pod vodstvom duhovnika Eichhorna." Dolgo časa je laviral politično med porajajočo se krščansko smerjo in med narodno stranko, končno je zašel v slednjo. Ali ni imel uspeha. Zato se je posvetil zgolj svoji krojaški stroki, postal je l. 1899 strokovni učitelj za moško krojaštvo. Umrl je kot stalni strokovni učitelj višje državne obrne šole v Ljubljani 12. februar 1922. Iz svoje stroke je napisal več knjig. L. 1919 pa je pod imenom M. K. Gregov izdal zbirko recenzij pod imenom "Kapljice za srca in možgane družine Slovencev, Hrvatov in Srbov za uporabo po postnih dneh." V tej zbirki, ki je nekak njegov testament, je vse polno lepih misli: N. pr.: Materi, ki za lačne malčke kruha nima Ne otre solza vsa slavna zgodovina, ali pa: Težak bo imel šele velike kruhe, Ce bo v kozji rog ugnal lenhu.

Etor ob cesti hišo zida, bo naj brez skrbi: Pregrše izve od tistih, ki bodo mimo ali: Marsikdo gromi in treska, Da ljudem v odi nameče peska.

Ne bo odveč, če ponatisnemo, kako ga je priporočal "Slovenski Narod" l. 1897, ko ga je narodna stranka postavila za kandidata v peto kurijo za državni zbor.

Tam beremo:

"Matija Kunc rojen bil 17. februar 1853 leta v Logatcu na Notranjskem kot sin revnih kmečkih starijev. Izvršil je tedanje normalno šolo v Postojni kot prvi in najboljši učenec. Ustoli je tudi v ljubljansko gimnazijo, a ker ni imel nikogar, da bi zanj skrbel, zapustil jo je moral že prvo leto, na kar je vstopil kot vajenec v neko malo grško trgovino v Trstu. Ker se mu je tam jako hudo godilo, zapustil je trgovstvo in se v svojem rojstnem kraju pričel učiti krojaškega rokodelstva. To učenje nadaljeval je od leta 1867—1869 v Ljubljani, in te vajenska leta bila so mu, kakor je prijateljem sam zatrjeval, — do tedaj še najsegnejša v njegovi mladosti. Kasno trpka mu je bila mladost, označuje namata okolnost najjašnejše.

Leta 1869 vdeležil se je v že prvega shoda, na katerem se je ustanovilo prvo delavsko društvo na Kranjskem, a ko potem odpotoval je kot rokodelski pomočnik v tujino.

Ko se je začetkom leta 1871 zopet vrnil v Ljubljano, pristopil je takoj v delavsko društvo, kjer je postal v kratkem kot 18 letni mož načelnik društva in duša vsega delavskega gibanja na Kranjskem.

Vže leta 1872 zastopal je slovenske delavce na Dunaju pri prvem sestanku zastopnikov vseh avstrijskih delavskih izobraževalnih društev in vže v istih letih ustanovil in organizoval je troje produktivnih delavskih zadrug; bil pa je ob jednem tudi marljivi organizator pri vseh humanitarnih napravah in pri bolniških blagajnah. Pomagal je vtrdit, takrat še jako neugodno stanje novo ustanovljene požarne brambe v Ljubljani s tem, da je kot načelnik z blizu 40 članji delavskega društva pristopil k požarni brambi, pri kateri je bil tudi v oni odborovi trojici, ki je organizovala podporno blagajno za požarno brambo.

Matija Kunc zanesel je mej kranjske delavce takrat še neprijažno idejo, da je dolžnost države pomagati na zakonodajnem potu delavskemu ljudstvu, ker se mu z lastno močjo nič mogoče mogoče rešiti iz takrat merodajnih manšesterskih okov.

Vže tista leta obsegal pa je delavski program tudi "tirjatev" splošne, tajne in direktne volilne pravice in precej poguma je treba, zastopati nazore, kateri so se takrat zvali za utopije. Delavsko gibanje je bilo v letih 1870—1874 prične živahnje nego sedaj; četudi se je sušalo večinoma le za zboljšanje gmotnega stanja delavcev. Matija Kunc je pa vodil to gibanje vedno tako, da ni prislo z zakoni navzkriž in da je delavstvo tudi v drugih krogih pridobil simpatije. Kako ga je javnost vže takrat vpoštevala, kaže nam to, da ga je mestna občina ljubljanska leta 1873 poslala na svoje stroške v dunajsko svetovno razstavo, od koder je vže takrat pričobil v "L

V Spomin sodrugu in prijatelju

Milwaukee, Wis. — V divni poletni noči sva sedela pod košto lipo, pred samotno kočo in zrini sanjavo na srebrno gladišče jezera. Iz bližnjega gozda sva ališala skovkanje sove in preko jezera je vel hladen veter in se pojgrajal z valovi, ki so šumeče vdarjali ob brežje.

Njegov mehak glas sem slišal, kakor da prihaja od nekod, iz daljave, kjer so se mudile njegove misli, koder je bilo s svojo sanjavo, mehko.

Kako prijetno je bilo v njegovi družbi. Kako globoko razumevanje se je zrcalilo iz njegovih mehkih besed. On, ki je večji del življenja preživel za temnimi zidovi tovaren ali pa globoko pod zemljijo, je ljubil prostoročno z vsemi globocinami svoje hrepenečne duše, z vso strastjo svojega plemenitega srca.

Kako rad se je v duhu sprejal po divnem kraljestvu Rossegerjevih povesti, s kako vnečno je opisoval krasoto planin svoje ožje domovine posebno pa Zgornjega Stajerja, kjer je preživel več let svoje težke, proletarske mladosti.

Kot plemenit človek, katemu je bilo zoperno vsako samoljubje, je bil on eden izmed tistih proletarskih mučenikov, kateri najglobokeje občutijo pomanjkanje svobode, lepotne v solnicu, ter obenem gojijo trdno upanje na boljšo bodočnost proletariata in na končno zmanjšo vselej ideje socializma.

In ta zavest, vse te plemenite lastnosti si napravile iz nje, kar je bil do zadnjega diha — junashkega borca, zvezega sodruga in dobrega prijatelja.

Kako smo ga ljubili in spoštovali v naših organizacijah, katerim je posvečal vse svoje moči. Pred več ko dvajsetimi leti je stopil v naše vrste in ostal od tistega dneva zvest, neumoren, poln ljubezni in plemenite požrtvovalnosti.

Nestekotor smo sedeli v starih čitalniških prostorih ter razpravljali o vsakdanjih političnih in gospodarskih vprašanjih. V teh pogovorih je izražal vselej svojo globoko razumevanje ne samo političnih ali gospodarskih vprašanj, temveč tudi dobrin in slabosti človeške narave. Vedno je bil pravičen, vedno dobrotniv in poln prizanja. Srca, ki so mu bila

po mišljenju in hotenju sorodna si je z luhkoto osvajal.

Tako je bil tudi pokojni Mat Tamše eden izmed onih tihih proletarskih junakov, kateri so s svojo neumornostjo in požrtvovalnostjo zgradili to, kar poseduje danes razredno zavedeni proletariat in z njim vesoljno delavstvo — organizacijo, katera baš sedaj nastopa dedičino padajočega kapitalizma.

Da, tudi on je bil eden izmed onih, kateri sejejo, a nikdar ne žanjejo, kateri se žrtvujejo za velike ideale človeštva z večnim hrepnenjem po luči v svobodi. Zmagoslavni proletariat jim nekoč postavil spomenik, kateri bo najskrajnejši, najimpozantnejši, ker bo temeljil v sreči onih milijonov, za katere so trpeli in umirali, za zatere so se žrtvovali in katerim so posvetili vso ljubezen svojih plemenitih src.

In te besede dragi, nepozabljeni sodrug in prijatelj pa najtvojijo v našem glasilu, katerega si tako neizmerno ljubil in za katerega si se toliko žrtval, skromen spomenik, da svoje ime ne bo pozabljeno, kadar pride veliki dan zmage in odrešenja.

Fr. Novak.

Glas iz Detroitja

Minilo je že leto, od kar se nisem oglašil v Proletarcu. Najpa raditega nihče ne misli, da sem izneveril socialističnim idejam, ali da sem postal len. Včasi že tako pride, da si dopisnik, ki se drugače večkrat oglaši, vzame nekaj časa "dopust", posebno še, ker je dopisov mnogo in prostor zanje pa pretesan. Zdaj pa, po tolikem odmoru, sem napisal nekaj več, da izrazim napbrane misli.

Vsakdo, ki se zanimal za razvoj razmer in dogodke po svetu, čita liste in sodi. Ne ve pa dostikrat, ali bi plakal, ali se jezil nad glupostjo, ki preveva v vladah, v zbornicah in med ljudstvom.

Ves svet je poln poročil o mizeriji, klanju, izgredih in laktoti. Kriminalstvo se širi. Bogastva so ogromna, tisti, ki so jih spravili skupaj, pa so v pomajkanju. Vsega preveč — oblike, živil, stanovanj in tudi denar je že ves na svetu, toda delavcem, ki so vse zgradili in izdelali, pa zdaj vsega manjka.

Delavstvo, ki je zgodovinsko pozvano, da napravi tematičnim razmeram konec, pa je v neslogi in se cepi na vse strani. Sloga in zaupanje drug v

drugega je skopnelo. Če si vse to predstavljaš, vidiš, da je delavstvo vzlje tej silni preizkušnji še zmerom nevedno in se ne more odločiti za pametno akcijo. Marsikat agitator izgubi v takih premišljevanjih veselje do nadaljnega dela, in vrže, kakor pravimo, "puško v koruzo", češ, kaj bi se mučil, če pa nočej poslušati!

Toda vendar je še upanje, avet se še giblje v znamenuju starih zakonov razvoja in še vedno kažejo vsa pota iz kapitalizma v socializem.

V teknu prošlih mesecov in preteklega leta smo imeli v Detroitu priliko čuti mnogo angleških in tudi naših socialističnih govornikov. Bili so tu na debatnem shodu tudi D. J. Lotrach, Oscar Godina, Johnny Rak in pa naš bojevit Joško Oven. Udeležba na teh shodih je bila priljčna, navdušenje veliko in množica je ploskala.

Med avdijenco si čul odobravajoče sušljanje ter opazke, kako fino je povedal govornik. Toda da bi ti ljudje pristopili v socialistične klube — to pa nikakor ne. Naš klub se žrtvuje, dela na vse pretege na raznih poljih, skuša razširiti socialistično stranko, toda med množico z vsemi temi naporji le ni prodri toliko, da bi mu dala novih članov. Ker je masa pač še vedno maza, bi morala socialistična stranka znati delati čudeže. Prinesti bi morala socialistizem na krožniku k lepo pogrnjeni mizi in povabiti vse, ki se drugače večkrat oglasi, vzame nekaj časa "dopust", posebno še, ker je dopisov mnogo in prostor zanje pa pretesan. Zdaj pa, po tolikem odmoru, sem napisal nekaj več, da izrazim napbrane misli.

Toda, prijatelji, to so samo. Brez organizacije ne bo šlo. Se veliko boja je pred nami. Nobena njič se ne obdelava samo sebe. Sami govorite ne delajo socialistov. Ljudje jih sprejemajo, odobravajo, ploskajo in gredo domov, kot ponavadi. Da bi v vojni za preobrat kaj šteli, bi morali iti v klube, kjer bi sodelovali v borbi za delavsko bodočnost.

Majsko izdajo Proletarca smo z zanimanjem brali. Vsačko, komur je za izbrano čito, je bil vesel prvomajski Proletar. Res, slovenski delavci smo lahko ponosni na tega svojega zagovornika in na naše delavske učitelje, ki so njeni sovratniki. Članki v njemu so vredni iskre nega priznanja.

Ali pa tudi delavci vrše svojo dolžnost do tega lista, kateri jo vrši on napram njim?

Anton Jurca.

Ropanja v bankah

V bankah, ki so v konkursu, gospodarijo zdaj ljudje, ki bo do "legalno" vzel še tisto imovo, katero so jim pustili prejšnji gospodarji.

Le malokatera banka je plačala vlagateljem več kot 25% na vsak dolar, ostale dohodke pa poberejo receiverji (upravitelji) ter njih odvetniki, ki prejemajo za malenkostno delo od deset do 40 tisoč dolarjev na leto in več. Najeti imajo tudi več klerkov nego jih potrebujejo, bančno imovo pa "likvidirajo" tako, da tudi zanje nekaj postrani ostane.

Prodajana je pod ceno prijateljem "političnem".

Let's Stop These Bank Failures!

By JOSEPH W. SHARTS.

MORE than 7,400 banks in the United States have failed in the last ten years, not counting mergers that were like "shotgun weddings."

More than one out of every four banks goes under. Sometimes depositors get their money back after long delay, sometimes part, sometimes none.

You need banks. So do I. We cannot bury our money—too many thieves. We can't be paying out currency all the time. This check book habit is a modern necessity.

So we want to deposit our spare money temporarily where it will be safe until we check it out. Above all, we want it safe!

You and I want to know why banks fail. Here are the facts that will help us to an answer:

1. All banks in the United States are private enterprises, run solely for private profit and in sharp competition.

2. Some operate under charters from a state, others under charters from the Secretary of the United States Treasury. But these charters are simply permits like any peddler's license. The business is still only a private business for private profit. The government does not guarantee safety of deposits in banks, any more than it guarantees the quality of a peddler's wares. You take your chances.

3. The bank tries to lend your money at interest as fast as it comes in. It keeps only a narrow margin of cash on hand to meet demands. If you think it over, you will see that no bank could possibly meet all its obligations if these were presented at one time.

4. The margin of protection used to be a good deal larger. But our bankers realized the more money they kept idle in their vaults, the less their profits would be. So they got the United States to create the Federal Reserve System. By this arrangement they pool part of their resources in central reservoirs which stand ready to rush reinforcements to any threatened point.

5. But the Federal Reserve Banks must make profits too, by rediscounting the "paper" of member banks. That is, when a member bank has lent your money out to a borrower and taken his promissory note, it can turn right around and sell that "paper" to its Federal Reserve Bank, and have its money again at once for a second profitable deal. It can repeat and repeat, piling this paper pyramid to a dizzy height and make prodigious profits, so long as "confidence" is unshaken.

6. The local bank is playing a juggling game; it must have quickly realizable paper so as to meet the stream of demands from depositors. So instead of leading money in the most solid and substantial securities, it lends chiefly to business men for deals in which they hope to realize their profits quickly. Your safety, then, rests on the continued solvency of local business houses.

With these facts in mind, one may understand why banks fail. They are private institutions run for private profit and not for public use or benefit. The government lends them prestige and encouragement; it brings them into existence by its charter; it tries to protect us afterwards from their follies, falsehoods and frauds. It does not guarantee the safety of our deposits.

If safety is what you want, why not demand government ownership of this business?

If private owners must be so constantly watched by the government, if they must be "regulated" and checked and carried along on government crutches when they get into trouble, then private ownership has failed. If government must first

create the bank by charter, prescribe rules and regulations, inspect books, play guardian angel at every turn, and finally when in spite of all precautions private owners have wrecked the business, must step in as receiver to wind it up or rehabilitate it?

There is another important reason for government ownership of banks. Bank currency has entirely replaced gold, and bank checks are a substitute for actual money. By controlling bank currency and bank checks, the private owners may inflate or deflate prices.

The power to issue the nation's money makes the banks collectively our master. They can manipulate business at will. Such power is too great to be entrusted to private hands greedy for private profits. If such power must be, let the people collectively hold it.

Bourbons of America, who neither learn nor forget, will cry out that government is unfit to engage in business. They raised that cry when government took over the postoffice a century ago, took over the schools, built the first public road and the first public bridge, built the first boat in its own shipyards, built the Panama Canal after private enterprise had disastrously failed.

Government has gone right along succeeding every time, in spite of the mockers who thus belittle and slander Uncle Sam. Run up the Stars and Stripes over these cracking, crumbling banks, and let's see if our money won't be safe!

You and I want safety and a stabilized currency. Let us work for government banking as the only refuge from the present anarchistic arrangements.

One political party has government banking as its goal—the Socialist party. Why not support it?

The White Collar Brigade

A white-collar job has always looked like the best end of the deal, until the 1929 cyclone hit the country. Now it looks different.

The country today is filled with men who a few years ago were sitting on top of the world. They came down to their places of "business" about nine o'clock in the morning. Many of them rode in their own automobiles. They lolled in easy chairs at mahogany desks and kidded the stenographers, smoked cigarettes and at lunch lounged lazily out the door and around the corner to a good restaurant. These boys were the envy of their less fortunate neighbors many of whom wore dirty overalls.

Then the man in overalls lost his job. "That was just too bad," remarked the White-Collar man. "A little brains would have prevented this thing happening to you. Sorry, my boy! Better luck next time."

Then more men in overalls were laid off—there was a decided falling off in business, and our White-Collar friend found things at the office looking pretty grim. He bestirred himself—"Must help the boss get some business", he mused. And for the first time he takes off his coat and digs in. Pats himself on the back that his efforts are showing results. Then one day—it just happens to be payday—the boss calls him to his desk. "Sorry, Charlie, but things have reached a point where business won't justify keeping you on the payroll. So many men in overalls have been laid off that our own business has slumped because these men can no longer buy goods. Better luck next time."

The White-Collar brigade is increased by one thoroughly disillusioned member, as day after day he tramps the streets looking for a

To broaden your knowledge of the Socialist and Labor movement, read

The New Leader

OFFICIAL ORGAN, S. P.

7 East 15th Street,
NEW YORK CITY, N. Y.

One year \$2, half year \$1,
three months 75¢.

Norman Thomas

has just written another book which you must read

AS I SEE IT

173 pp. \$2.00
BLUE CLOTH

Sent postpaid

from

Socialist party,
549 RANDOLPH ST.
CHICAGO

position. After a few weeks begins looking diligently for a job! And then from here on, you know the story—many of you through personal contact with it.

Some of these once well-employed men find a way out by the suicide route—but many of them will join the Socialist movement if you will take the trouble to hand them a Socialist pamphlet. Some of these men will become mighty workers for the cause.—The American Freeman.

THE PROBLEM OF HIGHER LEARNING.

UR TEMPLES of higher learning in this country still remain, by and large, solid depositories of immobility. The more exclusive universities, like Yale, Princeton, Harvard, are primarily filled with the children of the rich.

But even where a good many sons and daughters of the "common" people are being educated, in places like Columbia, the spirit is overwhelmingly that of snobbishness, of social "indifference"; petty bourgeois climbers' sons and daughters concern themselves primarily, if not exclusively, with mounting the rungs of the social ladder, up to a place on the social register. In thousands of cases these ambitions have been mercifully frustrated, but hope springs eternal in breasts of those glorious days of the "new era" and long before "perpetual prosperity" so shamelessly yielded ground to this "inexplicable" and "altogether unreasonable" depression, the country's markets for intellectual wares began to show a disturbing incapacity of absorbing the products of our many mills of learning. Overproduction of intellectuals even exceeded the other kinds of overproduction. The country is seemingly incapable of consuming as many physicians, lawyers, teachers, pharmacists, dentists, chemists, personnel managers, newspaper men, scientists and what not, as are turned out yearly from the great education manufactories.

And while many philanthropic merchants and merchandising philanthropists have been busily devising schemes of consumer-financing, nothing has been done to jack up the sale of intellectuals. Not even installment-selling had been suggested. And thus dissatisfaction began to creep into the academic halls and adjoining dormitories. But the loss of certainty about the coming tomorrow proved more educational, in a social sense, than all the regular courses designed to make the young understand the world, for living in which they were trained. Under the devastating influence of the depression, the universities, even if slowly and sluggishly, are beginning to realize that something is doing in the world and that there are contentious issues other than football and academic promotion.—J. B. S. Hardman.

As the meeting was ending, one Indian brave proved himself to be a genuine 100 per cent American by asking: "If the Democrats and Republicans don't like the result of our conferences, why don't they go back where they came from?"

Indians Take to Socialism

The politics and skin of 7,000 members of various Indian tribes living near Boyne City, Michigan, will hereafter be the same color, and John Panzner, veteran labor organizer and Socialist candidate for governor next election, may be able to campaign in an Ottawa war bonnet, as a result of conferences at which the Indians endorsed Panzner and his party as their only hope of relieving their poverty stricken condition and securing their treaty rights from the government.

Tribe leaders say that, although Indians are now citizens, large sums still due them under treaties made with the U. S. government during their reservation days.

All efforts to collect the money have failed, and members of the tribe are barely able to exist by hunting, fishing, and manufacturing souvenirs.

Farmers Worry the G.O.P.

There is weeping in the upper section of the Republican nobility at Washington. The broad agricultural belt west of the Mississippi River has, since the Civil War, with a few exceptions, been a region loyal to the only party "fit to govern". However, the farmers do not think kindly of being pitched out of their farms and being reduced to peasants seems to them to be a poor return for the votes they have given to the G.O.P.

"Economic conditions in the West," reads a dispatch from Washington, "resulting in the sale of a large number of farms for taxes and to meet mortgage obligations, have produced a situation unfavorable to the Republican party. The wave of protest against the party in the West is attributed chiefly to losses suffered by farmers which, in some states, have reached more than half the number of farms."

Queer farmers, to be sure! For decades they had been warned to avoid Socialism as a plague. Once place Socialist rebels in power and the farmers would be compelled to "divide up". So the G.O.P. has warned the tillers of the soil and the warning was heeded. Now with the public powers in the hands of the G.O.P. the sheriffs and banks have been dividing up the farms and in the process the farmers have nothing left. So Republican politics has proven to be the most costly luxury these farmers have ever indulged.

But there is a refuge for the farmers. The Democrats are willing to take them over and with big bankers and capitalists financing the party the farmers will continue as mud-sills as before. The Socialists outside both parties await the outcome, knowing that the workers in all industries must eventually make war against both parties and put an end to the legalized plundering.

—The New Leader.

The Cure for Taxes

If taxation is such a terrible disease as the papers and all sorts of organizations now represent it to be, why not cure it?

We have for months been reading the editorials in the capitalist press on the subject. Also the speeches made in many meetings, both political meetings and meetings of business organizations, and the resolutions adopted. And we have been amazed at the sparsity of ideas and the blank folly of the suggestions made.

It seems as if all that these papers and people can think of is a reduction in governmental expenses all along the line, national, state and local. Yet they are totally unable to point out any way in which these expenses can be materially reduced.

No other suggestion is made!

Of course there are some expenses here and there which could be cut. Wherever there is waste, naturally it should be eliminated.

But when all of that is taken into consideration, the amount by which taxes could be reduced through such saving is very small. It will not cure the tax disease, if disease it is. Not within a thousand miles.

Something entirely different is necessary to effect a cure. Some method by which governments, national, state and local, can secure a mincome without levying taxes.

How can this be done?

There is one way only. It can be done by the nation, states and localities owning income-paying industries and receiving the income from them.

A few small cities have already become taxless, so far as city taxes are concerned, by owning public utilities and getting the income. Many more cities have reduced their taxes, without fully reaching the completely taxless condition, in the same manner.

It can be done by all cities, and by counties and states and the nation. Not merely by owning public utilities, but by owning any other kind of income-paying industries — factories, for example.

If Divided Equally

Every family in the United States would have \$10,961 of capital and an annual income of \$2,366, if the national wealth and income for 1930 could be divided equally between all the families of the country, according to an estimate made by the National Industrial Conference Board. The total national wealth of the United States in 1930 amounted to \$29.7 billions of dollars and the national income for the same year was \$71 billions of dollars. The per capita wealth in 1930 was \$2,677 as compared with \$2,977 in 1929, and the per capita income was \$579 in 1930 as compared with \$701 in 1929.

—Advance.

SEARCHLIGHT

By
DONALD
J.
LOTRICH

The campaign battle is on. The first guns were fired by a quartet of nationally known Socialist speakers last Sunday night over the network of the National Broadcasting Company's hook up, and the ether waves carried the challenge to the two old parties from coast to coast. The Socialist party's issues are clear and there shall be no compromise. We are out to effect a change of the system that permits a few to exploit the many. We want to substitute in its stead a system that will return to each worker the fruit of his labor. We want to knock out the profit system and replace it with a cooperative enterprise. The leaders of both old parties have proven their inability to meet the situation. They have no program, no plans, to get the country out of this mess. They don't know what to do or how to turn but hope that some invisible element may yet drop in on us and save the country. But there is no hope for any such miracle to occur. If the people want a change, they will have to effect it. If the people are not satisfied with conditions and we don't see how they can be, then they must vote for the Socialist candidate.

Norman Thomas and James Maurer are the candidates of the Socialist Party for the highest offices in the country. Both are tried and true labor men. Norman Thomas in particular, is one of the ablest and most influential men in the party. His numerous personal experiences have made him a fit candidate. He has spoken before large audiences in all sections of the country, before students, laborers, society and farmers and they regard his intellectual ability as qualified. James Maurer, because of his experiences with the Pennsylvania Federation of Labor and his work in party building in the early years is a capable running mate. Together they will map out a campaign and proceed to bring the Socialist message to every corner of the country. Their aim is to get the farmers and industrial workers to reason with the logic of Socialist principles and platform and to amass not less than a million votes in November. Their plan further, is to make the Socialist party the real opposition party by enrolling every intelligent worker into its ranks thereby forcing the two old parties to combine into one capitalist party because they rightfully should be combined. So you see, their purpose is duofold campaigning for votes and campaigning for membership.

Now, you know Thomas and Maurer are going to be able to accomplish a great deal because they are going to devote a great deal of their time to this campaign. But what is more necessary at the present time, is to see the rank and file out working, plugging, agitating and assisting in the work of interesting new people for our cause, our meetings and our platform. Without Thomas and Maurer we can get only trivial notice. With everyone on the firing lines we should make the 1932 campaign the turning point for American Socialism.

Exposing Big Business to be equally as rotten and corrupt as present day politicians Mayor Hoan of Milwaukee sensed the feeling that one could not thrive without the others. After delving into facts we can readily ascertain how important and true this statement really is. And we don't have to go outside of our own city to bring out that big business and the politicians of the two old parties have worked together and in harmony to rob and steal from the public till and exploit the workers. Dozens of large corporations could be listed and thousands of public officials. Just as soon as we can clean up our politics or better still, just as soon as we can throw out the crooked politicians of the republican and democratic parties and replace them with Socialist officials just that quick the tie of bond-

Looked Familiar

"Willie tells me he caddied for you all afternoon," remarked the golf widow at dinner to her husband. "Well, I thought I had seen that boy before," commanded the golf bug.

A life of crime doesn't pay. Every year or so you must put up with

All right who's going to Milwaukee for our convention May 26 to 30 inclusive? Get your tickets from the office of Proletarrec. Round trip fare is only \$2.25, good on any train going or coming. TICKETS ARE SOLD ONLY IN OUR OFFICE.

Our Doings Here and There

By JOHN RAK

On Saturday, May 28, our nearby vicinities for propaganda purposes. If he is not soliciting subscriptions, he's organizing, giving his co-operation in cultural activities, attending conferences or Socialist meetings. Last week, a letter from him informed us of his travels through Johnstown and other nearby cities. Yes, — it contained several subs, 19 of them.

John Matkovich of Gowanda, New York writes in this week's issue of a picnic that the Slovene National Home will sponsor on Sunday, May 29. The admission is free and in case of bad weather it will be postponed till the next day, May 30.

Is a Catholic, who is loyal to his church and religion, allowed to be a Socialist? What are the tactics of Catholic and other religions towards the Socialist movement? These questions are often disputed and provide a good subject for discussion. At our branch meeting Friday, May 27, comrade Frank Zaitz will talk on this topic. In the meantime our comrades are urged to invite their friends and participate or ask questions in the general discussion that will follow.

In Cleveland, the girls of singing society Zarja of branch 27 are giving a social and dance Saturday, May 28, at the SND in room No. 1. Jackie Zorc, the accordion man will entertain both young and old with dance rythm, the girls will see to it that no one goes hungry or dies of thirst that evening, and the singers of Zarja will entertain you with a few selections. A good time is assured and everybody is welcome.

Difference in Strength

First Boarer—This butter is strong enough to walk over to the coffee and say, "Good morning!"

Second Boarer—Yes, but the coffee would be too weak to answer.

THE LEANING TOWER OF 1932

We Have a Labor Party—Now!

"We need a labor party—now!" says Paul Hutchinson, managing editor of The Christian Century, writing in The May Forum. His analysis is penetrating, his main conclusion is inevitable.

After pointing out the weakness of pure business unionism, he sets forth three things that are needed to bring about a mass labor party. First, the wage-earning group must be brought to see that capitalism no longer protects or forwards its interests. Second, the wage-earner must be induced to accept a philosophy of society and its government which calls for social control of the main industries. Finally, changes in the labor movement must be made which will make it an effective force for political action—but "spread the idea," he says, "and the changes in the labor movement will follow automatically."

The driving force toward organization, then, must be looked for inside the present labor groups such as the Amalgamated Clothing Workers, the railway brotherhoods, "runny" unions such as the West Virginia mine workers, progressive unions affiliated with the A. F. of L., and organizations of the unemployed such as those in Chicago and Seattle. Just how all these diverse groups are to be brought together, Dr. Hutchinson does not say. Perhaps this, too, will follow automatically, although one may be permitted to wonder how.

The remarkable thing in his analysis, however, is the ease with which he dismisses the only nation-wide organized labor party, that of the Socialists. It won't do, he says, because it is "divided between a group of intellectuals and a group of European-minded Marxist dogmatists, and neither can reach the actual American worker."

The best answer is that the Socialist party is reaching the American worker, as the formation of 112 new locals in the first four months of this year clearly testifies.

Alone among workers' organizations in America, the Socialist party is systematically teaching wage-earners that they must substitute socially managed industry for the present capitalist system. It is doing this through its own papers, of which there are more than thirty, through a press service that is used by most of the country's progressive periodicals, through hundreds of propaganda meetings, and through the distribution of millions of leaflets every year.

Alone among workers' organizations in America, the Socialist party is penetrating progressive trades unions throughout the country with the philosophy of economic reconstruction, although it refrains from interfering with their internal affairs. Take the Socialists or any of the "left-wing" organizations Dr. Hutchinson mentions, and the set-back to the progressive labor movement would be immeasurable.

It is well enough to dream or the time when we shall have a mass labor party in America—and when it comes, if history is any guide, the Socialists will work with and for it, heartily, provided it is bona fide—but for the working man or woman who wants to put his dream into action, there is only one road open: Join the Socialist party!

We have a labor party—now!

Increasing Costs Of Government

The rising cost of government, city, state and federal, is becoming an increasing theme of discussion and Presidents Hoover recently made it the subject of a message. With declining revenues it is natural that this question should come to the fore.

All sources of information indicate that the per capita cost has been increasing much faster than the growth of population while the cost per unit in the expansion of industries declines. Then it is claimed by specialists that there are more persons giving their time to political and party work in the United States than in all the nations of Europe. The two facts are closely related.

In no other country has the politics of capitalism become so degraded and mercenary as in this country. Capitalist politics has many of the features of American industry. It is an industry itself with its big magnates at the top, its state and district magnates and the city professionals below. The capitalist party machines have become parasites on public funds. Job bureaus and departments have been multiplied to take care of party hacks and mercenaries. Tammany is the classic model.

Here is the main source of the increasing costs of government. Enough public funds are wasted on these parasites to finance a complete system of unemployment insurance throughout the country. The hacks are paid out of public treasures, but most of their time is given to private organizations, their political machines. The capitalists and bankers who whine about this are in revolt against their own shadows.

At the Grave of an Unknown Laborer

You slew no guiltless brother—therefore you Lie nameless in an unremembered grave; No sculptured shaft enshrines your valor;

Slave That you were, and craven pacifist, your due Of shame is paid with usury unto Oblivion, the implacable: You gave Your broken self, To the ensanguined brave

The martial ode, the banners, and the rue.

Peace was your guerdon. Now you have it.

From Its heart the granite yields no epitaph; The world wags on its ancient way; none heeds

The lesson of your grotesque martyrdom; The centuries look down on you and laugh;

Nature, in pity decks your tomb—with weeds.

OTTO FREUND.